

Школа

life
Випуск №7 (27)

Житлівська ЗОШ І-ІІ ступенів

Вітаємо жінку, маму, сестру з 8 березням!!!

Без математики нам туго

Відомо всім, що у школі працює переважна більшість учителів жінок. Наша школа не є винятком. Жінок у школі 9, а хотілось би напередодні свята розповісти про одну з старійшин нашої школи – це учитель математики Єрмоласва Тетяна Миколаївна. Людина вона спокійна, врівноважена. Понад усе любить і цінує математику. Уроки в неї проходять цікаво. А хотілось би більше дізнатися про Тетяну Миколаївну. От сьогоднішня наша розмова і пройде з нею.

Кореспондент: Доброго Вам дня.

Тетяна Миколаївна: Доброго дня.

Кореспондент: В якому році Ви прийшли викладати математику в нашу школу?

Тетяна Миколаївна: У 1988 році я прийшла у Житлівську ще тоді восьмирічну школу викладати

математику.

Кореспондент: Чи подобається Вам працювати вчителем? Чому?

Тетяна Миколаївна: Дуже подобається, бо це моя мрія з шкільних років.

Кореспондент: Чи є у Вас улюблений клас?

Тетяна Миколаївна: В мене нема якогось улюбленого класу. Я вас усіх дуже люблю.

Кореспондент: Який Ваш улюблений колір?

Тетяна Миколаївна: В мене два мої улюблені кольори: синій і білий.

Кореспондент: Яке у Вас хобі?

Тетяна Миколаївна: Люблю розгадувати кросворди. Вони допомагають тренувати пам'ять, логічне мислення.

Кореспондент: Хотіли б Ви бути класним керівником?

Тетяна Миколаївна: Так, звісно, хотіла б бути класним керівником.

Кореспондент: Дякуємо Вам за цікаву бесіду. Вітаємо вас з наступаючим святом Міжнародним Жіночим Днем 8 Березня! Бажаємо здоров'я, успіхів, удачі.

Тетяна Миколаївна: Дякую.

Кушнірь Олена, Кириченко Данило

Історія святкування 8 березня.

Чому Міжнародний жіночий день святкується саме 8 березня? Яка історія 8 березня? Все почалося на початку весни 1857 року, коли текстильниці Нью-Йорку пройшли "маршем порожніх каструль" по Манхетену. Вони вимагали підвищення зарплати, поліпшення умов праці і рівні права для жінок. Демонстрацію звісно розігнали, але шуму у зв'язку зі своєю незвичністю вона наробила неабияк. Цю подію навіть стали називати Жіночим днем. Прошло більше 50-ти років і в останню неділю лютого вже 1908 року, тисячі жінок знов вийшли на вулиці Нью-Йорку. Демонстрація ця, як можна здогадатися, була приурочена до того самого "Жіночого дня" 1857 року. Жінки знов стали вимагати виборчого голосу, виступили проти жадливих умов праці, і особливо проти праці дітей. Поліція одержала наказ розігнати демонстрацію. У хід були пушені шланги з брудною крижано

Міжнародний жіночий день (англ. *International Women's Day*) — свято жіноцтва, що відзначається 8 березня. Започатковане як пролетарське феміністське свято **Міжнародний день жіночої роботи**. Вперше святкувалося 1909 року в США з ініціативи Соціалістичної партії Америки. Міжнародний жіночий день 8 березня з перших років Радянської влади став державним святом. З 1965 року цей день став вихідним. Згодом сформувалася і традиція святкування. Цього дня на урочистих заходах держава звітувала перед суспільством про реалізацію державної політики у відношенні до жінок. Поступово Міжнародний жіночий день в країні губив своє політичне забарвлення і ставав гарною традицією привітання ніжної половини населення. Чоловіки в цей день особливо уважні до жінок, дарують весняні квіти, частіше говорять компліменти. У школах, садочках та вищих навчальних закладах проводять різноманітні ранки, концерти чи просто вечори привітань.

Свято 8 березня залишилося в переліку державних свят України. Відзначається також Міжнародний жіночий день і в країнах СНД: в Азербайджані, Білорусії, Грузії, Казахстані, Киргизії, Молдові, Росії, Таджикистані, Туркменії, як Міжнародний жіночий день; в Узбекистані як День матері; у Вірменії його відзначають 7 квітня, як День материнства і краси.

Зараз свято 8 Березня - це ще одна чудова нагода привітати усіх жінок - мам, бабусь, сестер, подруг і коханих! Ще раз сказати як ви, чоловіки, їх цінуєте і дуже сильно кохаете! І не обмежуйтеся лише цим святом - ми, жінки, і задоволенням будемо приймати вашу увагу, подарунки і просто ніжні слова цілий рік!

Петухова В.

Гарний подарунок

– Вчора було у жінок міжнародне свято.

То ви знаєте, що мамі подарив мій тато?

– Щось, напевне, із прикрас? – питають дитинку.

– Краце! Тато розібрав, нарешті, ялинку.

Пожалів

Каже чоловік до жінки: «То ж жіноче свято,

А ти вирішила мити посуду багато.

Думаси, що я у тебе такий вже черствий?

Діло принципу, сьогодні – посуду не мий!

Жінкам треба раз у рік хоча б відпочити.

Цю свою посуду звавтра ти зможеш помити».

Альтернатива

Чоловік в комп'ютері у стрілялку грає.

Жінка лащить до нього й лагідно питає:

– Ти втомився дуже сильно, стріляси півдня?

Нащо зодзись тобі монстри, у тебе ж є я!

Причина

З доктором до чоловіка говорить дружина.

– Чого плачу, не цікавить тебе ця причина?

А хочеш причину скажу я сама?

– Непотрібно, в мене грошей все одно нема.

Загубився

Загубився малюк у універмазі.

Йому кажуть: "Найдем маму. І в всякому разі,

За спідницю завжди треба матусю держати".

Плаче малюк: "Я пробував, та не міг дістати".

До 201 річниці з дня народження Тараса Григоровича Шевченка

ШЕВЧЕНКО

*Люблю Отчизну я,
но странною любовью.
М.Лермонтов*

Люблю Вітчизну. Та любов
У мене дивна.
Не прикрюся, коли я знов
Не догодив вам.
І байдуже, чи мій Дантес
Любов ту визнав.
Вітчизна — це не хтось ідесь,
Я — теж Вітчизна.
Не раб нікому й не слуга
На побігеньках,
Я ласки не запобігав
І в неї, ньєнки.
І в серці, невідкладнім злу,
Ношу з собою
Вітчизни славу немалу
І рани болю.
Ношу тягар пекучих правд,
Ганьбу Вітчизни
Не на показ, не на парад
Патріотизму.
За те, що був я в неї син,
Мене карали,
І я любов свою носив
Поза Арали.
Я знав: ся чаша не мине,
Та доля в мене
Жорстока, вибравши мене, —
Благословенна.
Кажу до побратимів я:
- Всього ще буде.
Та чисте збережіть ім'я:
Ми — люди! люди! —
А вам, раби, кажу: — Раби!
Вас мало били.
Люблю Вітчизну я... Якби
Ми всі любили!

*Іван Світличний
член спілки письменників Луганщини*

Наш Шевченко

Шевченків Кобзар... Це Біблія українського народу, якій судилося бути безсмертною, бо сам народ визнав її своєю книгою. Народ, який має такого поета, як Шевченко, і таку вічну книгу, як «Кобзар», — безсмертний. У творах поета переплелися долі кріпачів з долею ньєнки-України, боротьба гайдамаків та козаків із боротьбою народу за щастя і волю. Кобзар зібрав кожную сльозину, найменший стогін болю кріпака. Духовну велич і красу народу підніс на найвищу височінь, чим збагатив увесь світ. У багатьох оселях наших земляків сьгодні побачиш портрет Шевченка, заквітчаний вишитим рушником. А на столі, поряд із хлібом, лежить книга його поезій — «Кобзар».

Багато віршів Кобзаря стали вже народними піснями, понад 200 творів поета покладені на музику.

Більшість із нас знають Шевченка як поета, прозаїка, драматурга. Крім того, він був ще й прекрасним художником, живописцем. Його художні картини були удостоєні високих нагород, а автору присвоєно почесне звання Академіка художеств.

Т. Г. Шевченко — це гордість нашої нації і світової культури. Великий поет понад усе любив свою Україну.

Особистість поета, його патріотизм були зразком для інших. І сьгодні дуже актуальні його слова:

Учітеся, брати мої,
Думайте, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь.

Долгих Аліна

НА МОГИЛІ ШЕВЧЕНКА

Над широким Дніпром у промінні блакить
і висока і тиха могила.

В тій могилі співець незабутній лежить,
що народу віддав свої сили,
що народу віддав своє серце й пісні,
свої мрії про зорі досвітні...

А навколо лани вдалині, вдалині
розлетілись, як птиці блакитні...

На могилу приносять розкішні вінки
з пишних квітів садів України
Кароокі дівчата, стрункі юнаки —
і всміхаються гори й долини...

І щасливий Дніпро зустрічає дідів
і жінок — Батьківщини окрасу,
і гримить "Заповіту" безсмертного спів
на високій могилі Тараса.

Спи спокійно, поет! Україна твоя
вже розправила крила орлині,
так, як мріяв колись ти в жагучих піснях,
на засланні в тяжкій самотині...

Спи спокійно, поет! Ми, нащадки твої,
пронесем крізь віки твоє ім'я,
крізь колючі вітри, крізь жорстокі бої,
Батьківщини сини незборимі.

Спи спокійно, поет! Образ огненний твій
не зітерти ні бурі, ні часу.
В українській сім'ї, славній, вольній, новій,
ми тебе не забули, Тарасе!

*Володимир Сосюра.
Поет, земляк,
лауреат Державної премії
імені Т.Шевченка 1963 року*

*Мені однаково, чи буду
Я жити в Україні, чи ні.
Т.Шевченко.*

Сідай, Тарасе. В нас єдина мати —
Земля побоїш, гроз та лихоліть.
Зустрілись ми у темнім казематі,
Де часу досить, щоб погомоніть.
Мов отчєнаш, повторюю для себе
Твої рядки, що вийшли із-за ґрат.
Раніше ти до мене сходиш з неба,
А нині завітав, неначе брат.

Тюрма зненацька ніби занімла
І зупинилась часу течія.

Усе в тобі до болю зрозуміле,
Бо ти — не тільки ти, а також я.

Лиха нам доля випала, Тарасе:
За слово — тіло вмурувати в мур.
Тож хай слова живуть не для окраси —
Нехай живуть, мов колос після бур.

Він падає на землю, щоб зростати —
Бо тільки після смерті ожива.
Чи знає той, хто кидає за ґрати:
Солома — тіло, а зерно — слова?

Допоможи не шкодувати плоті —
І надихай, і стиха розважай.
Можливо, хтось у цьому обмолоті
Прибереже для ньєнки урожай.

Прибереже — то вже й не марні болі
Та марення про волю в напівсні.
А поза цим — ні радості, ні волі.
І де вмирать — однаково мені.

*Микола Руденко. Член спілки письменників
Луганщини*

ЧИТАННЯ "КОБЗАРЯ"

В дощ розгортаю стару, читану ще моїм дідом
книжку, що її із роду в рід передають,
як і повість про те, що вона впала з неба,
починаю читати за поточеним шашелем столом
у низькій хаті під приплюсненим хмарою
дахом, перед вікном, у яке б'ються
краплі дощу, як зубці граблів,
і видно зблиски блискавки, ніби пропливає
блакитна рибина із лискучими боками
повз маленьке вікно, де я, тихий, сиджу.
Слово мені ставало струменями дощу
у розкриту пашу сухого яру,
а дощ ставав словом, що напуває коріння
лугової трави моєї Батьківщини.

КОБЗАРІ

Обідрані сироти народу
ходять на ниточці поводатарєвої руки,
пестять вербову дівчину.
Голі серця народу
судинами — шляхами України —
ходять, переганяють
кров народу, а кров іменують — Україна.

*Василь Голобородько
член спілки письменників України*

Редакційна група гуртка «Юний журналіст». Головний редактор: Долгих Аліна